

Comanegra des de l'oratori de Can França

11 d'abril de 2012

Integrants: Pep Comas, Joan Corbera, Josep Maria Farnés, Josep Oranias, Julià Pratginestós, Josep Roca i Salvador Vilà

Distància: projectada 12'33 Km. amb altures 12'59 Km. Temps 4'38

Desnivells: total 591m. Acumulat 840 m. **Cotxe:** 118 Km. Julià Pratginestós i Josep Roca

Avui ens hem plantejat fer un tram de l'excursió que descriu el *Vèrtex*, núm. 240, que titula com *Una talaia de luxe* i travessa la Serra Llarga de Monars, fins al Comanegra. Ens trobem a les 7 als Gorcs. Sortim cap a la Garriga on prenem la C-17 fins a Ripoll, on trenquem cap a Camprodon. Anem en direcció a Molló i ens desviem cap a Rocabruna. Després quan trobem un dipòsit d'aigua trenquem cap a l'Oratori de Sant Antoni de Can França, on aparcuem. Comencem a caminar a les 8'50 per una pista, que avança per

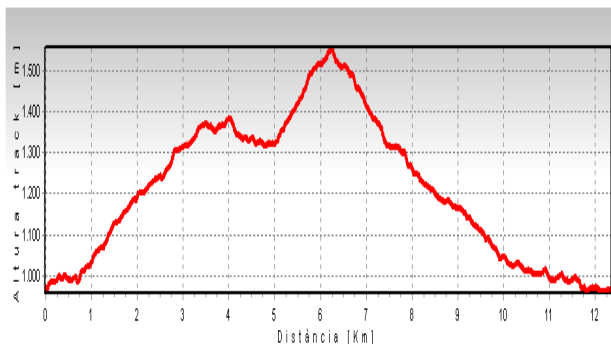
sobre d'un sender amb marques grogues, i també blanques i verdes. Aquesta va a Can Barbatella pel Cingle Blanc. Trenquem per pujar al Coll de Malrem, per un netejat sender. En arribar al prat del coll travessem un filat metàl·lic. Les senyals grogues, que no seguim, van cap a La Menere i en canvi nosaltres ens desviem cap a la dreta. Seguim un camí marcat amb senyals blaves i vermelles, que avancen per la carena fronterera. En les parts obagues, degut a les recents pluges, està relliscós per les fulles de faig remullades i el fang del terra. A $\frac{3}{4}$ de 10 contemplem el Canigó, blanc i brillant, que ens

obliga a gaudir de l'esplèndida imatge. Això mateix ens passarà tocades les 10 h. on una talaia ens sorprèn agradablement i ens obliga al repàs dels nostres cims més singulars. Seguim per la carena i passem pel Cim del Bordellat (1393 m). Comencem a baixar i quan arribem a un solejat prat parem a les 10'50 a esmorzar. Quan arrenquem seguim pels marcats camins per la Collada Fonda fins al peu del Comanegra i iniciem l'ascens per la Serra Llarga a diferents ritmes. Arribem al cim a $\frac{3}{4}$ de 12 i el trobem ocupat pels capdavanters de la colla, amb un grup de cavalls i muls, que es troben bé amb la nostra companyia. En el darrer tram ha començat a espurnejar petites volves de neu i accelera el retorn. Volem tornar per la pista que porta del nostre aparcament. Retornem fins a la Collada Fonda, tot buscant un accés per baixar. Observem la pista, però no el camí d'accedir-hi. Mentre el grup avança per dins el bosc a la recerca de camins. Descubrim un corriol i el seguim. Quan arribem a un torrent una colla

baixa directes a la pista. Un parell segueix una mica més avall. Hauríem d'haver baixat fins a la bassa de Monars per accedir a la pista. Un de la colla aposta en solitari per la recerca d'un possible accés, més endavant. Ens avisa per telèfon de la seva decisió. Avancem per la pista a molt bon ritme i arribem a l'aparcament a 2/4 de 2. Pel camí un dels ocupants d'un cotxe vermell atrotinat obra la porta en passar ran nostre. Per sort no ens ha tocat. Quan tots hem arribat decidim anar a dinar a Can Baral·la de Sant Pau de Seguries. A la sobretaula decidim que la propera setmana anirem al Cogulló d'Estela. Sortirem a les 7 dels Gorts.

Text: Josep Maria Farnés
Fotografies: Joan Corbera

